

Wagnerovské inscenace: Expozice i kontroverzní

RADEK STRNAD

Ústí nad Labem/ Výstavu Wagnerovské inscenace, jejíž vernisáží předcházela přednáška Cyrila Šálka *Mýtus v díle Richarda Wagnera - Wagnerovský mýtus v dějinách*, právě hostí ústecké Severočeské divadlo opery a baletu. Nové Wagnerovské expozici přitom musela relativně rychle uvolnit místo výstava návrhů kostýmů výtvarníka a scénografa Michaela Romberga. Nadaného muže, který dlouho a úspěšně pracoval také pro Národní divadlo. „Wagnerovskou výstavu uspořádalo Muzeum Ústí nad Labem, odbor-

nou přednášku zajistilo Collegium Bohemicum,“ uvedl včera k nové expozici Gustav Krov, ředitel ústeckého muzea. Podle pořadatelů jsou opery Richarda Wagnera výzvou pro všechny, kteří je chtějí realizovat. Tvrdí, že v celém světě jsou i dnes obrovským úkolem pro všechny inscenátory – dirigenty, režiséry, výtvarníky i návrháře kostýmů. „Naše výstava dokumentuje dvě různé polohy tohoto fenoménu, zakotvené v rozdílném prostoru i čase. První ukazuje, jak se s tímto úkolem v minulosti vyrovnávala scéna ústeckého divadla, druhá se týká současných wagnerovských

NA VÝSTAVĚ. Expozice láká i svou pestrostí. Foto: Muzeum města Ústí

inscenací v německých divadlech,“ konstatoval Krov. „Každá z inscenací znovu vytváří osobitý a jedinečný svět, který je sice pomíjivý, ale zážitek a dojem z něho může divá-

ka provázet ještě po dlouhá léta od chvíle, kdy představení zhlédl,“ dodal. „Některé inscenace Wagnerových oper, které prezentujeme, vyvolaly v Německu pobouřené reakce.

Mezi ně patří například Val-kýra v Detmoldu a Tannhäuser ve Frankfurtu. Stalo se to i přesto, že německé publikum je na převážně moderní scénografii zvyklé,“ povzdychla si ředitelka ústecké nadace Collegium Bohemicum Blanka Mouralová. Fakt, že SDOB představuje i kontroverzní německá představení je stejně zajímavý jako skutečnost, že návštěvníci vernisáže dostali šanci dozvědět se o Wagnerovi více. To díky přednášce Cyrila Šálka o Wagnerovském mýtu. „Mýtus jakožto nevyčerpatelná studnice námětů představoval pro Richarda Wagnera ústřední inspirační zdroj. Ve

svém díle obsáhl a tvůrčím způsobem interpretoval staletí známé příběhy z křesťanské, starogermánské i keltské mytologie, jež skrze Wagnerovo uchopení nabyly novou aktuálností v době jeho vzniku, ale promlouvaly k dějinám v průběhu 2. poloviny 19. a celé 20. století,“ vysvětlil Šálek. „Revoluční je samo dílo, revoluční byla doba, v níž vznikalo, revoluční byly ideologie, jež v moderních dějinách wagnerovský odkaz politicky dezinterpretovány. Wagnerovo dílo se stalo fenoménem, jež daleko přesahuje rámec kulturních dějin. Samo se stalo mýtem,“ dodal.